
Prefață la Cartea Zohar

de Iuda Leib HaLevi Aşlag (Baal HaSulam)

1. Profunzimea înțelepciunii în sfânta Carte Zohar este închisă și încuiată cu 1000 de încuietori, iar limba noastră omenească este prea săracă să ne furnizeze suficiente expresii destul de credibile ca să interpreteze un singur lucru în această carte până la sfârșitul ei. De asemenea, interpretarea pe care am făcut-o eu, este doar o scară care să ajute pe cel ce studiază să se ridice la înălțimea materialului și să examineze cuvintele cărții în sine. De aceea, am găsit necesar să pregătesc cititorul și să-i dau o intrare și definiții de încredere în ceea ce privește felul în care acesta trebuie să contempleze și să studieze cartea.

2. Întâi, trebuie să știi că tot ce este spus în Cartea Zohar, chiar și legendele lui, sunt denumirile celor zece *Sfirot* numite *KHB* (*Keter, Hohma, Bina*), *HGT* (*Hesed, Gvura, Tiferet*) *NHYM* (*Neţah, Hod, Yesod, Malhut*), și permutările lor. La fel cu cele douăzeci și două de litere ale limbii vorbite (ebraica) ale căror permutări sunt suficiente pentru descoperirea fiecărui obiect și fiecărui concept, conceptele și permutările de concepte în cele zece *Sfirot* sunt suficiente pentru a descoperi toată înțelepciunea în Cartea Cerului. În orice caz, sunt trei granițe cu care omul trebuie să fie foarte prudent, și să nu le depășească în timp ce studiază cuvintele cărții.

3. Prima graniță: sunt patru categorii în conduita de învățare, numite „Materie”, „Forma în Materie”, „Forma Abstractă” și „Esență”. Este la fel în cele zece *Sfirot*. De știut, Cartea Zohar nu se angajează deloc în Esență și în Forma Abstractă în cele zece *Sfirot*, ci numai în Materia din ele sau sau în Formă dacă este îmbrăcată în Materie.

4. A doua graniță: Distingem trei raționamente în realitatea comprehensivă, dumnezeiască în ceea ce privește crearea sufletelor și conducerea existenței lor:

-
- *Ein Sof* (Infinit)
 - Lumea de Ațilut
 - Cele trei Lumi numite *Bria*, *Yețira* și *Asia*.

Tu trebuie să știi că Zohar-ul se ocupă numai cu Lumile *BYA* (*Bria*, *Yețira*, *Asia*), iar cu *Ein Sof* și cu *Ațilut*, în măsura în care *BYA* primește de la ele. Dar, Cartea Zohar nu se ocupă cu *Ein Sof* și *Ațilut* în sine, deloc.

5.A treia graniță: Sunt trei raționamente în fiecare din Lumile *BYA*:

- Zece *Sfirot* care sunt sfințenia care strălucește în lume;
- Neșamot (Suflete), Ruhot (Spirite), Nefășot (Vieți) [toate trei sunt denumiri ale sufletului] ale oamenilor.
- Restul realității din ea [*BYA*], este numită „înger”, „haine”, „palate”, ale cărei elemente sunt nenumărate.

Țineți cont de faptul că deși Zohar-ul elucidează pe larg fiecare detaliu în fiecare Lume, voi trebuie totuși să știți că esența cuvintelor Zohar-ului totdeauna se concentrează asupra sufletelor oamenilor din acea lume. Acesta explică alte raționamente numai pentru ca să știți măsura în care sufletele primesc de la ele. De aceea, voi trebuie să învățați tot ceea ce este prezentat în Cartea Zohar, numai în relație cu primirea de către suflet.

Și fiindcă aceste trei granițe sunt foarte stricte, dacă cititorul nu este prudent cu ele și scoate problema afară din context, el imediat va înțelege greșit materialul. Din acest motiv, am găsit necesar să dezbat și să extind înțelegerea acestor trei granițe cât de mult pot, în așa fel încât ele să fie înțelese de oricine.

6. Voi deja știți că sunt zece *Sfirot* numite *Hohma*, *Bina*, *Tiferet* și *Malhut*, și rădăcina lor numită *Keter*. Sunt zece fiindcă o *Sfira* (singular de la *Sfirot*), *Tiferet*, conține șase *sfirot*, numite *Hesed*, *Gvura*, *Tiferet*, *Nețah*, *Hod*, *Yesod*. De reținut că în toate locurile unde noi obișnuim să se spunem *zece Sfirot*, sunt *HB TM*.

În general, ele includ toate patru *Lumi* *ABYA*, deoarece *Lumea de Ațilut* este *Sfira Hohma*; *Lumea de Bria* este *Sfira Bina*; *Lumea de Yețira* este *Sfira Tiferet*; și *Lumea de Asia* este *Sfira Malhut*. În particular, nu numai fiecare, și toate Lumile au aceste zece *Sfirot*, *HB TM*, dar chiar și cel mai mic element în fiecare Lume are la fel de bine aceste zece *Sfirot*, *HB TM*.

7. Zohar-ul compară aceste zece *Sfirot*, *HB TM*, cu patru culori:

- Alb pentru *Sfira Hohma*
- Roșu pentru *Sfira Bina*
- Verde pentru *Sfira Tiferet*
- Negru pentru *Sfira Malhut*

Este asemenea unei oglinzi care are patru panouri pictate în culorile de mai sus. Și chiar dacă Lumina în ea este una, este colorată când se mișcă prin panouri și schimbată în patru feluri de Lumină: Lumina Albă, Lumina Roșie, Lumina Verde și Lumina Neagră.

De aceea, Lumina în toate *Sfiroturile* este simplu Dumnezeu și unitate, de sus din *Ațilut* până jos în *Asia*. Divizarea în zece *Sfirot HB TM* este datorită *Kelim* (Vaselor) denumite *HB TM*. Fiecare *Kli* (singular de la *Kelim*) este ca o divizare fină prin care Lumina Dumnezeiască traversează către primitori.

Din acest motiv, este considerat că fiecare *Kli* pictează Lumina cu o culoare diferită. *Kli de Hohma*, în *Lumea de Ațilut*, transportă Lumina Albă, adică fără culoare. Asta pentru că *Kli-ul de Ațilut* este ca Lumina însăși, și Lumina Creatorului nu suferă nicio schimbare în timp ce îl traversează.

Acesta este înțelesul la ceea ce scrie în Zohar despre *Lumea de Ațilut*, „El, Viața Lui, și El însuși sunt unul”. De aceea, *Lumina de Ațilut* este considerată Lumină Albă. Dar când trece prin *Kelim*-urile *Lumilor Bria, Yețira și Asia*, Lumina se schimbă și devine vagă fiindcă trece prin ele către primitori. De exemplu, Lumina Roșie este pentru *Bina*, care este *Bria*; Lumina Verde, ca lumina soarelui, este pentru *Tiferet*, care este *Lumea de Yețira*; și Lumina Neagră este pentru *Sfira Malhut* care este *Lumea de Asia*.

8. În plus față de cele de mai sus, există o sesizare foarte importantă în această alegorie a celor patru culori. Luminile Superioare sunt numite *Sefer* (Carte), după cum este scris (în Cartea Creației, Cap. Unu, Paragraful Unu), „El a creat Lumea Lui în trei cărți: o carte, un autor și o poveste”^{*}.

Dezvăluirea înțelepciunii în fiecare carte nu este în albul din ea, ci numai în culori, în cerneala din care sunt literele în carte, în

^{*}În ebraică cuvintele carte, autor și poveste au aceeași radacina de cuvânt: sefer, sofer, sipur

permutările de înțelepciune care vin la cititor. Pe ansamblu, există trei tipuri de cerneală în carte: roșu, verde și negru.

În corespondență, *Lumea de Ațilut*, care este *Hohma*, este toată sfințenie, ca albul din carte. Asta înseamnă că noi nu avem nicio percepție în ea, de niciun fel, dar întreaga dezvăluire în Cartea Cerului este în *Sfirot Bina*, *Tiferet*, și *Malhut*, care sunt cele trei lumi *BYA* considerate cerneala în Cartea Cerului.

Literele și combinația lor, apar în cele trei tipuri de cerneală menționate mai sus, și numai prin ele Lumina Dumnezeiască apare primitorilor. În același timp, noi trebuie să notăm că albul în carte, este subiectul principal al cărții, iar literele toate sunt „predicatele” albului din carte. Astfel, dacă nu ar fi fost albul și existența literelor, toate manifestările lui *Hohma* în ele nu ar fi fost posibile în niciun fel.

La fel, *Lumea de Ațilut*, care este *Sfira de Hohma*, este subiectul principal al manifestărilor de *Hohma*, care apar prin *Lumile BYA*. Acesta este înțelesul la „În Înțelepciune* Tu Le-ai făcut pe toate”.

9. Am spus mai sus, la a treia graniță, că Zohar nu vorbește de *Lumea de Ațilut*, în și despre ea însăși, deoarece este considerată albul din carte, ci în conformitate cu iluminarea ei în cele trei *Lumi BYA*. Este așa fiindcă aceasta este ca cerneala și literele, și amestecul lor în carte, în doua feluri:

- Fie cele trei *Lumi BYA* primesc iluminarea *Lumii de Ațilut* în ele, iar în acest timp Lumina este mult redusă, fiindcă trece prin *Parsa* sub *Lumea de Ațilut*, până când se distinge ca iluminare simplă a *Kelim de Ațilut*.
- Fie pe drumul în care *Lumile BYA* urcă peste *Parsa* la *Sfirot de Bina*, *Tiferet* și *Malhut de Ațilut*. În acest timp ele îmbracă *Lumea de Ațilut* și primesc Lumina în locul unde Ea strălucește.

10. Cu toate acestea, alegoria și lecțiile nu sunt tocmai comparabile fiindcă în cartea înțelepciunii din această lume, amândouă, și albul și cerneala în literele ei sunt fără viață. Divulgarea înțelepciunii indusă prin ele nu este esența lor în sine, ci în afara lor, în mintea celui care cercetează.

Cu toate acestea, în cele patru lumi *ABYA* care sunt în Cartea Cerului, toate Luminile din realitățile spirituală și corporală sunt prezente în ele și se extind de la ele. De aceea, voi trebuie să știți că albul în ea, care este subiectul în carte, este învățat ca subiectul

*În ebraică Înțelepciune este *Hohma*

material în sine, în timp ce cele trei culori ale cernelii lămuresc acel subiect.

11.Aici, noi trebuie să studiem aceste patru forme de percepție, prezentate mai sus, în prima graniță:

- Materie
- Forma îmbrăcată în Materie
- Forma Abstractă
- Esența

Totuși, trebuie să le explic mai întâi folosind exemple tangibile din această lume. De exemplu, când spui că un om este puternic, credibil sau înșelător, etc ai următoarele în fața ta:

- Materia lui, însemnând corpul lui;
- Forma care îmbracă această materie – puternic, credibil, sau înșelător;
- Forma abstractă – tu poți dezbrăca forma de puternic, credibil sau înșelător de materia celui om și să studiezi aceste trei forme prin și despre ele însele, dezbrăcate de orice materie, de orice corp, adică examinezi atributele de puternic, credibil, înșelător, și judeci meritele sau nemeritele din ele, în timp ce ele sunt lipsite de orice substanță.
- Esența omului.

12.Este știut că nu avem niciun fel de percepție asupra celui de al patrulea mod, **Esența** omului în sine, fără materie. Asta fiindcă cele cinci simțuri ale noastre, plus imaginația noastră, ne oferă numai manifestările acțiunilor esenței, dar nu esența în sine.

De exemplu, simțul văzului ne oferă numai umbre ale esenței vizibile și care sunt formate prin opunerea la lumină.

La fel, simțul auzului, este doar o forță de lovire a unei esențe de către aer, iar aerul care este respins din lovire se întoarce și lovește timpanul din urechea noastră, și așa auzim că este o anumită esență în apropierea noastră.

Simțul mirosului nu este decât aerul care se întoarce de la o esență și lovește nervii noștri pentru miros și astfel mirosim. La fel și cu simțul gustului care este un rezultat al contactului unei esențe cu nervii noștri gustativi.

Astfel, tot ceea ce ne oferă toate cele patru simțuri ale noastre sunt manifestări ale acțiunilor facute de o esență, dar nimic despre esență în sine.

Până și simțul pipăitului, care este cel mai puternic dintre simțuri, și care diferențiază cald de rece, și solid de moale, nu este decât o manifestare a acțiunilor interioare ale esenței; ele sunt doar fapte ale esenței. Și este așa fiindcă, fierbintele poate fi răcit, recele poate fi încălzit, solidul se poate transforma în lichid prin operații chimice, iar lichidul în aer, însemnând gaz, și aici, orice înțelegere a celor cinci simțuri ale noastre a fost epuizată, cu toate că, esența există încă în el, atâta timp cât tu poți să transformi încă o dată aerul în lichid și lichidul în solid.

Evident, cele cinci simțuri nu ne dezvăluie esența deloc, ci doar acțiuni și manifestări ale acțiunilor esenței. Este știut că ce nu putem simți nu putem imagina; iar ce nu putem imagina, nu ne va apare niciodată în gândurile noastre și nu avem nicio modalitate ca să percepem așa ceva.

Astfel, gândul nu are nicio percepție despre ce și cum este esența. Mai mult, nici măcar nu cunoaștem propria noastră esență. Simt și știu că ocup spațiu în lume, că sunt solid, cald și că gândesc și alte astfel de manifestări ale acțiunilor esenței mele. Dar dacă mă întrebi despre propria mea esență, cea de la care provin toate aceste manifestări, nu știu ce să-ți raspund.

Vei vedea prin urmare, că Providența ne-a împiedicat să ajungem la orice esență. Noi obținem numai manifestări și imagini ale acțiunilor care provin de la esență.

13.Noi avem percepție completă la primul mod, care este **Materia**, adică manifestarea acțiunilor fiecărei esențe, fiindcă, deja ni s-a explicat suficient, esența locuiește în substanță în așa fel încât noi nu suferim deloc din lipsa ajungerii la esență în sine.

Nu ne lipsește așa cum nu ne lipsește al șaselea deget la mână. Ajungerea la materie, adică la manifestarea acțiunilor esenței, este aproape suficientă pentru toate nevoile și învățătura noastră, atât pentru ajungerea la propriului eu, cât și pentru ajungerea la tot ce există în afara noastră.

14.Al doilea mod, **Forma îmbrăcată în Materie**, este o obținere curată și satisfăcătoare de asemenea, din moment ce o obținem prin experimente practice și reale și o găsim în comportamentul oricărei materii. Toate cunoștințele noastre de bază și avansate, provin

din această judecată.

15. Al treilea mod este **Forma Abstractă**. Odată ce forma a fost revelată, fiind îmbrăcată într-o materie, imaginațiile noastre o pot abstracționaliza din orice materie pe deplin și o percep indiferent de substanță. Cum ar fi virtuțile și calitățile bune care apar în cărțile de morală, în care vorbim de adevăr și fals, supărare și putere etc., când acestea sunt lipsite de materie. Noi le atribuim merit sau nemerit chiar dacă ele sunt abstracte.

Voi trebuie să știți că acest al treilea mod este inacceptabil pentru un erudit prudent, fiindcă este imposibil să te bazezi pe el sută la sută fiind examinat dezbrăcat de materie și ar putea duce la eroare.

Să luăm de exemplu un om cu morală idealistă, adică un om care nu este religios. Din cauza convingerii lui intense în meritul adevărului, în timp ce acesta este în formă abstractă, acel om poate decide că, deși ar putea salva de la moarte oameni spunându-le o minciună, el poate hotărî că și de ar fi ca toată lumea să fie condamnată, el nu va spune deliberat o minciună. Acesta nu este punctul de vedere al Torei, fiindcă nimic nu este mai important ca salvarea de vieți omenești. (Yoma 82A).

Într-adevăr, omul care a învățat formele de adevăr și falsitate, când ele sunt îmbrăcate în materie, el va judeca numai cu respect la binele sau răul materiei.

Cu alte cuvinte, după multele încercări prin care a trecut lumea, văzând mulțimea de distrugeri și rău pe care oamenii vicleni le-au cauzat cu minciunile lor, și marele beneficiu pe care oamenii drepti l-au adus abținându-se să spună numai cuvinte adevărate, ei au fost de acord că niciun merit nu este mai important decât calitatea adevărului, și nu există nicio astfel de dizgrație numită calitatea falsității.

Și dacă idealistul a înțeles asta, el sigur va fi de acord cu viziunea Torei, și va găsi că falsitatea care salvează fie și o viață de la moarte, e mai importantă decât întregul merit și recompensa calității abstracte a adevărului. De aceea, **nu există nicio certitudine în aceste concepte al celui de al treilea mod**, adică formele abstracte, și și mai puțin în formele abstracte care nu au fost niciodată îmbrăcate în vreo formă. Astfel de concepte nu sunt altceva decât pierdere de timp.

16. Acum, voi ati învățat într-adevăr aceste patru moduri – Materie, Formă în Materie, Formă Abstractă și Esență – în mod tangibil. S-a clarificat că nu avem nicio percepție asupra celui de al patrulea mod, Esența, iar cel de al treilea mod este un concept care poate

induce în eroare. Numai primul mod, care este Materia, și cel de al doilea mod, Forma îmbrăcată în Materie, ne sunt date de Guvernarea Superioară pentru o obținere clară și suficientă.

Prin ele, voi veți fi de asemenea capabili să percepeți existența obiectelor spirituale, adică a Lumilor Superioare *ABYA*, deoarece nu este nici cel mai mic detaliu în ele care să nu fie împărțit în aceste patru moduri. Dacă, de exemplu, iei un element cert din *Lumea Bria*, sunt acolo *Kelim*, de culoare roșie, prin care *Lumina de Bria* traversează la locuitorii din *Bria*. Astfel, *Kli* (vasul) în *Bria*, care este colorat în roșu, este considerat Materie, sau obiect, adică în primul mod.

Și chiar dacă este doar o culoare, care este o apariție și o manifestare a unei acțiuni în obiect, noi am spus deja că nu avem niciun fel de obținere în Esența lui, ci doar o manifestare a unei acțiuni a Esenței. Și atunci, ne referim la manifestare ca la Esență, sau Materie, sau corp, sau *Kli*.

Și Lumina Dumnezeiască, care trece și se îmbracă în culoarea roșie, este forma îmbrăcată în obiect, adică în al doilea mod. Pentru acest motiv, Lumina însăși pare roșie, indicând îmbrăcarea ei și iluminarea prin obiectul considerat corp și substanță, înțelegând culoarea roșie.

Și dacă tu vrei să muți Lumina Dumnezeiască din obiect – culoarea roșie – și să-l discuți în și prin el însuși, fără să fie îmbrăcat în obiect, aceasta deja aparține celui de al treilea mod – Forma mutată de la Materie – și asta poate fi subiect de eroare. Din acest motiv, este absolut interzis în studierea Lumilor Superioare, și niciun cabalist autentic nu se va angaja în asta, cu atât mai puțin autorii *Zohar*-ului.

Cu atât mai mult nu ne angajăm, în ceea ce privește Esența unui element în *Bria*, neavând nicio percepție de vreun fel, fie și despre esența obiectelor corporale, cu atât mai mult a obiectelor spirituale.

Astfel, aveți înaintea voastră cele patru moduri:

- *Kli de Bria* care este culoarea roșie, considerată obiect sau substanță de *Bria*;
- Îmbracarea Luminii Dumnezeiești în *Kli-ul de Bria*, care este forma în obiect;
- Lumina Dumnezeiască însăși, scoasă din obiect în *Bria*

-
- Esența elementului.

Astfel, prima graniță a fost explicată complet, și asta înseamnă că nu există niciun singur cuvânt despre al treilea și al patrulea mod în toata Cartea Zohar, ci numai despre primul și al doilea mod.

17. O dată cu asta, al doilea mod a fost clarificat. Este știut că așa cum am clarificat cele patru moduri într-un singur element specific *lumii Bria*, tot așa sunt și în general, în cele patru lumi *ABYA*. Cele trei culori – roșu, verde și negru – în cele trei lumi *BYA* sunt considerate substanțe sau obiecte. Culoarea albă considerată *lumea de Ațilut* este, în cele trei culori numite *BYA*, forma îmbrăcată în materie

Ein Sof în sine este esența. Și am spus referindu-ne la primul mod, că nu avem nicio percepție a esenței, adică al patrulea mod, fiindcă este ascunsă în toate obiectele, chiar și în obiectele acestei lumi. Când culoarea albă nu este îmbrăcată în cele trei culori în *BYA*, adică atunci când *Lumina de Hohma* nu este îmbrăcată în *Bina*, *Tiferet* și *Malhut*, este forma abstractă în care noi nu ne angajăm.

Zohar-ul nu vorbește în cuprinsul lui de acest mod, ci numai de primul mod, adică de cele trei culori *BYA*, considerate substanțe, respectiv cele trei *Sfirot*: *Bina*, *Tiferet* și *Malhut*, iar în cel de al doilea mod, care este iluminarea de *Ațilut* îmbrăcată în cele trei culori *BYA*, însemnând: *Lumina de Hohma*, îmbrăcată în *Bina*, *Tiferet* și *Malhut*, care sunt la rândul lor formă îmbrăcată în materie. Acestea sunt cele două moduri de care se preocupă Cartea Zohar în întregul ei.

Astfel, dacă cititorul nu este vigilent, să-și restricționeze gândul și înțelegerea și să învețe totdeauna cuvintele Zohar-ului strict sub cele două moduri mai sus menționate, conținutul va fi imediat și în întregime greșit înțeles, iar el va lua cuvintele afară din context.

18. Așa cum cele patru moduri au fost explicate în general în *ABYA*, la fel sunt în fiecare din lumi, chiar și în cel mai mic element al oricărei lumi, fie în partea de sus a *Lumii de Ațilut* fie la baza *Lumii de Asia*, fiindcă au în ele *HB TM*. Veți descoperi că *Sfira Hohma* este considerată „formă”, iar *Bina* și *TM* sunt considerate „materie” îmbrăcată în formă, adică primul și al doilea mod în care este angajat Zohar-ul. Dar Zohar nu se angajează în *Sfira Hohma* când *Bina* și *TM* sunt dezbrăcate, adică sunt formă fără materie, și cu atât mai puțin în esență, adică în *Ein Sof* din acel element.

Astfel, noi ne angajăm în *Bina*, *Tiferet* și *Malhut* în fiecare element, chiar și în *Ațilut*, și nu ne angajăm în *Keter* și *Hohma* al fiecărui

element în sine, fie chiar în *Malhut* de la sfârșitul de *Asia*, când nu sunt îmbrăcate, ci doar în părțile care sunt îmbrăcate în *Bina* și *TM*. Acum, prima și a doua graniță au fost într-adevăr explicate. Tot de ceea ce autorii Zohar-ului se ocupă este materia sau forma îmbrăcată în materie, ceea ce înseamnă prima graniță, și de *BYA*, sau iluminarea lui *Ațilut în BYA*, ceea ce înseamnă a doua graniță.

19.Acum va trebui să explicăm cea de a treia graniță. Zohar-ul vorbește de *Sfirot* în fiecare lume, fiind Dumnezeirea care strălucește în acea lume, la fel ca și în fiecare element din *MVAV* (Mineral, Vegetal, Animal, și Vorbitor), acestea fiind creaturile din acea lume. Dar Zohar se referă în primul rând la Vorbitorul din acea lume.

Haideți să vă dau un exemplu din conduita acestei lumi. Este explicat în „Introducere în Cartea Zohar” (paragraful 42) ca cele patru tipuri, Mineral, Vegetal, Animal și Vorbitor, în fiecare lume, chiar și în această lume, sunt cele patru părți ale dorinței de primire. Fiecare din ele conține aceste patru tipuri de *MVAV* ale ei proprii. Astfel, găsești că un om din această lume va fi alimentat și hrănit de cele patru categorii *MVAV* ale acestei lumi.

Este așa fiindcă și hrana omului, de asemenea, conține aceste patru categorii, rezultate din cele patru categorii *MVAV* din corpul omului. Acestea sunt: a) vrea să primească după cantitatea necesară pentru existența lui; b) vrea mai mult decât este necesar pentru existența lui, poftind plăceri, dar reduse la plăceri fizice; c) vrea plăceri umane, cum ar fi onoare și putere; d) vrea cunoaștere.

Ele rezultă din cele patru părți ale dorinței de primire din noi:

- să vrea provizia necesară este considerată Mineralul dorinței de primire.
- să vrea pofte fizice înseamnă Vegetalul dorinței de primire, fiindcă vin numai ca să crească și să facă plăcere Kli-ului (vasului) omului, și aceasta este carnea trupului.
- să vrea plăceri umane înseamnă Animal în dorința de primire, fiindcă mărește spiritul omului.
- să vrea cunoaștere înseamnă Vorbitor în dorința de primire.

20.Astfel, în prima categorie – cantitatea necesară existenței omului – și în a doua categorie – dorințe fizice care depășesc necesarul omului pentru existență – omul este hrănit de lucruri care sunt mai jos decât el: mineral, vegetal și animal. Dar, în cea de a treia categorie, dorințele umane de putere, respect, omul le primește și îi sunt alimentate de propria lui specie, de egalii lui. Iar în a patra categorie, cunoașterea, omul primește și este alimentat de o categorie mai înaltă decât el însuși – de la adevărata înțelepciune și inteligența, care sunt spirituale.

21. Veți găsi la fel și Sus, în Lumile Spirituale, fiindcă lumile sunt imprimate din una în cealaltă de Sus în jos. Astfel, toate categoriile de MVAV din *Lumea Bria*, și-au lăsat imprimarea în *Lumea de Yețira*. Iar MVAV de *Asia* sunt imprimate de MVAV din *Yețira*. La sfârșit, MVAV din această lume sunt imprimate de MVAV din *Lumea de Asia*.

Este explicat în „Introducere în Cartea Zohar” (paragraful 42) că Mineralul în lumea spirituală este numit *Hei halot* (palate), Vegetalul este numit *Levușim* (îmbrăcăminte), Animalul este numit *Malaahim* (îngeri), iar Vorbitorul este considerat *Neșamot* (suflete) ale oamenilor din acea lume, iar cele *Zece Sfirot* din acea lume sunt Dumnezeuzeirea.

Sufletele oamenilor sunt centrul în fiecare lume, și sunt hrănite de realitatea spirituală din acea lume, așa cum vorbitorul corporal se hrănește cu întreaga realitate corporală din acea lume. Astfel, prima categorie, dorința de primire a necesarului existenței, este primită de la iluminarea din *Hei halot* și *Levușim*. A doua categorie, surplusul animal care dezvoltă corpul omului, este primită de la *Malaahim*, care sunt iluminări spirituale peste cantitatea necesară omului pentru existență, ca să mărească *Kelim* spirituale în care se îmbracă sufletul omului.

Astfel omul primește prima și a doua categorie de la categoriile inferioare lui însuși, care sunt *Hei halot*, *Levușim* și *Malaahim* de acolo, și care sunt mai jos decât umanul *Neșamot* (suflete). A treia categorie care este dorința umană, cea care crește spiritul omului, și este primită în acea lume de la unul din propria lui specie. Rezultă că omul primește de la un altul care este de asemenea în specia lui, adică de la toate *Neșamot* din acea lume. Prin ele, acesta își crește iluminarea de *Ruah* a sufletului său.

A patra categorie de dorință, de cunoaștere, este primită acolo din *Sfirot*-urile din acea lume. De la ele omul primește *HB TM* pentru sufletul lui.

Rezultă că sufletul omului care este prezent în fiecare lume în parte, trebuie să crească și să fie completat cu toate categoriile care există în acea lume. Aceasta este cea de a treia graniță de care am vorbit.

Omul trebuie să știe că toate cuvintele din Zohar, în fiecare element al Lumilor Superioare despre care vorbesc, *Sfirot*, *Neșamot*, *Malaahim*, *Levușim*, *Hei halot*, deși Cartea le tratează așa cum sunt ele în fapt, cel care analizează trebuie să știe că ele (cuvintele) sunt spuse în primul rând respectându-se măsura după care sufletul uman care este acolo, primește de la ele și este hrănit de ele. Astfel, toate cuvintele lor, se referă la nevoile sufletului. Și dacă voi învățați totul respectând această regulă, veți înțelege, și calea voastră va fi

un succes.

22. După toate acestea, noi încă trebuie să explicăm toate aceste denumiri corporale referitoare la cele zece *Sfirot* explicate în Cartea Zohar, cum ar fi: sus și jos, crescătoare și descrescătoare, contracție și expansiune, micime și măreție, separare și împerechere, numere, și plăceri, pe care cei de jos le induc prin binele sau răul pe care îl fac în cele zece *Sfirot*.

Aceste cuvinte par uimitoare. Se poate ca Dumnezeuirea să poată fi afectată, și se poate schimba în așa măsură din cauza celor de jos? Puteți spune că vorbele nu se referă la Sfințenia în sine, cea care îmbracă și strălucește în *Sfirot*, ci numai la *Kelim de Sfirot*, care nu sunt Dumnezeuire. Mai degrabă ele au fost generate cu creația sufletelor, pentru a ascunde sau revela grade de obținere în rația corespunzătoare și pe măsura sufletelor, pentru a le aduce la doritul sfârșit al corecției. Aceasta seamănă cu alegoria oglinzii cu patru panouri pictate în patru culori: alb, roșu, verde și negru. Mai este de asemenea și albul din carte și substanța literelor din carte.

Toate acestea sunt posibile în cele trei lumi *BYA* unde *Kelim*-urile de la *Sfirot* sunt generate și nu sunt Dumnezeuire. Dar nu este deloc corect să înțelegi asta în ceea ce privește *Lumea Ațilut*, unde *Kelim*-urile celor zece *Sfirot* sunt de asemenea pline de Dumnezeuire, singura lume cu Lumină Dumnezeiască în *Kelim*.

Este scris în *Ticunim* (Corecții): „**El, Viața Lui și El Însuși sunt una**”. **El** se referă la esența din *Sfirot*, adică la *Ein Sof*. **Viața Lui**, se referă la Lumina care strălucește în *Sfirot*, numită „*Lumina de Haia*”. Este așa fiindcă întreaga *Lumea de Ațilut* este considerată *Hohma* și *Lumina de Hohma* se numește „*Lumină de Haia*” (lumină de viață) – din acest motiv, este numită „Viață”. **El Însuși**, se referă la *Kelim* (vase) de *Sfirot*.

Din acest motiv, totul este Sfințenie și unitate. Atunci cum este posibil să perceapă aceste schimbări pe care cei de jos le induc aici? În același timp, dacă este unitate totală, noi trebuie să înțelegem că totul este Dumnezeuire în acea lume și nimic din creaturile create nu sunt de găsit acolo, atunci, cum vom analiza acolo cele trei noțiuni descrise mai sus, în *Ticunim de Zohar* (Corecțiile Zohar-ului), **El, Viața Lui și El Însuși**?

23. Pentru a înțelege asta, trebuie să vă amintiți explicația de mai sus, din paragraful 17. Acolo ne lămurim că indispensabilul obiectului este o esență, despre care noi nu avem nicio percepție, nici măcar despre esența corporală sau chiar esența noastră proprie, deci nici atât despre Indispensabilul Lui.

Lumea de Ațilut este Forma, iar cele trei *Lumi BYA* sunt Materia. *Iluminarea de Ațilut în BYA* este Forma îmbrăcată în Materie. De aceea, vedeți că numele, *Ein Sof*, nu este deloc un nume pentru esența Indispensabilului Lui (Necesarului Lui), fiindcă dacă este ceva ce nu atingem, cum putem defini prin nume sau cuvânt?

Deoarece imaginația și cele cinci simțuri nu ne oferă nimic referitor la esență, nici măcar în corporal, cum poate fi acolo, în ea, un gând sau un cuvânt și cu atât mai puțin poate fi în Indispensabilul Lui Însuși? În schimb, noi trebuie să înțelegem numele, *Ein Sof*, ca fiind definit pentru noi în a treia graniță, și că tot despre ceea ce vorbește Cartea Zohar aparține numai sufletelor. (Paragraful 21).

Astfel numele, *Ein Sof*, nu este deloc Indispensabilul Lui Însuși, ci se referă la toate Lumile și la toate sufletele ca fiind incluse în El, în Gândul Creației, după principiul „Sfârșitul unei acțiuni este în gândul care precede acțiunea”. De aceea, *Ein Sof* este numele conexiunii în care este conectată întreaga Creație până la sfârșitul corecției.

De aceea noi o numim „Prima Stare a sufletelor” („Introducere în Cartea Zohar”, Paragraful 13), fiindcă toate sufletele există în El, umplute cu toată plăcerea și bunătatea, la Înălțimea Finală pe care ele o vor primi de fapt la sfârșitul corecției.

24. Haideti să vă dau un exemplu din conduita acestei lumi: un om vrea să construiască o casă frumoasă. În primul gând el vede în fața lui o casă elegantă cu toate camerele și cu toate detaliile, așa cum va fi când construcția va fi terminată.

După aceea, el desenează planul de execuție în cel mai mic detaliu. La timpul potrivit, el va explica fiecare detaliu muncitorilor: lemnul, cărămidile, fierul, etc. Apoi el va începe de fapt construirea casei până la sfârșit, după cum a fost aranjat înainte în gândul inițial.

Este știut că *Ein Sof* se referă la acest prim gând, în care întreaga Creație a fost deja ilustrată în fața Lui, în totala integralitate. Dar, lecția nu este exact ca în exemplul dat fiindcă în El, viitorul și prezentul sunt egale. În El, gândul este finalizat și El nu are nevoie de ustensile ca să acționeze, așa cum facem noi. De aceea, în El, este realitatea.

Lumea de Ațilut este ca detaliile din planul conceput, care vor trebui mai târziu să fie indeplinite, când construcția casei va începe în fapt. Este știut că în acestea două, gândul primordial, care este *Ein Sof*, și planul preconizat al detaliilor de execuție în timpul stabilit, nu există încă nici urmă de creaturi, deoarece acesta există încă în posibilitate nu în realitate.

Este la fel ca și la oameni: chiar dacă ei își calculează toate detaliile – lemn, cărămizi și fier – care îi vor fi necesare ca să ducă planul la îndeplinire, aceasta este în esență, o chestiune de concepție. Nu există încă nici urmă de lemn real sau cărămizi în el. Singura diferență este că în om, planul conceput nu este considerat realitate, iar în Gândirea Dumnezeiască este întâi multă realitate apoi creaturi efective, reale.

Astfel, noi am explicat înțelesul lui *Ein Sof* și al *Lumii de Așilut*, și că tot ceea ce se spune despre ele este numai referitor la creația creaturilor. Dar ele sunt încă în potențial, și esența lor nu a fost dezvoltată în niciun fel, ca în alegoria noastră despre omul care și-a conceput planul care nu conține nici lemn, nici cărămizi , nici metal.

25.Cele trei lumi *BYA* și această lume, sunt considerate executarea de la potențial la real, la fel ca și cel care își construiește casa în realitate și aduce lemn și cărămizi și muncitori până când casa este gata. De aceea, Dumnezeirea care strălucește în *BYA* îmbracă cele zece *Kelim KHB HGT NHYM* în măsura în care sufletele ar trebui să primească pentru a ajunge la perfecțiunea lor. Acestea sunt *Kelim* adevărate, provenite din Sfințenia Lui, adică, ele nu sunt Dumnezeire, ci sunt generate pentru suflete.

26.În alegoria de mai sus, voi aflați cum cele trei judecăți ale aceluia care concepe construirea unei case sunt interconectate prin cauză și consecințe. Rădăcina la toate este în primul gând, deoarece niciun element nu apare în planul de construcție decât acela referitor la sfârșitul acțiunii, la ce i-a apărut înainte, în gândul inițial.

De asemenea, acesta nu face nimic în timpul construcției, decât în funcție de detaliile aranjate de el înainte în plan. Astfel, voi vedeți, referitor la lumi, că nu există nici cea mai mică generare în lumi care să nu provină din *Ein Sof*, din prima stare a sufletelor, care sunt în perfecțiunea lor finală de la sfârșitul corecției, așa ca în „Sfârșitul unei acțiuni este în gândul inițial”. De aceea, tot ceea ce vom face până la sfârșitul corecției este inclus acolo.

La început, ceea ce provine din *Ein Sof* la *Lumea de Așilut*, ca în alegorie, a fost planul provenit din gândul inițial. Fiecare element provenit din *Lumea de Așilut* în *Lumile BYA*, ca și în alegorie, înseamnă detaliile provenite din plan atunci când ele sunt efectiv executate în timpul construcției casei.

De aceea, nu există niciunul, nici cel mai mic element, generat în această lume, care să nu provină din *Ein Sof*, din prima stare a sufletelor. Și din *Ein Sof* el se prelungește în *Lumea de Așilut*, adică, asociat în mod specific lucrului efectiv generat în această lume. Și

din *Lumea de Ațilut*, generarea se extinde la cele trei *Lumi BYA*, unde generarea apare ca acțiune reală, și unde încetează să mai fie Sfințenie și devine creatură, iar de la *Yețira* și *Asia* se extinde până la cea de jos, la lumea noastră.

Rezultă că, nu există nicio generare în lume care să nu fie provenită din rădăcina ei generală din *Ein Sof*, și din rădăcina particulară din *Ațilut*. După aceea, ea călătorește prin *BYA* și adoptă forma creaturii, și apoi este făcută în această lume.

27.Acum voi puteți înțelege că toate aceste schimbări descrise în *Lumea de Ațilut*, nu se referă la Dumnezeuirea însăși, ci numai la suflete în măsura în care ele primesc de la *Ațilut* prin cele trei *Lumi BYA*. Înțelesul realității acelei lumi este în relația planului cu gândul inițial, care este *Ein Sof*.

Totuși, în amandouă, și în *Ein Sof*, și în *Lumea de Ațilut*, nu este încă nimic numit suflete, la fel cum nu sunt reale nici lemnul, cărămizile sau fierul în planul pe care omul l-a proiectat. Această existență a sufletelor începe să se manifeste în *Lumea Bria*. Din acest motiv, *Kelim*-urile celor zece *Sfirot*, care de fapt împart rația de suflete, nu este necesar să fie Dumnezeuire ci inovații. Este așa fiindcă nu pot fi niciun fel de schimbări sau numerotări în Dumnezeuire.

Prin urmare, noi atribuim trei culori – roșu, verde și negru – *Kelim*-urilor celor zece *Sfirot* în *BYA*. Este de neconceput că ele vor fi considerate ca Dumnezeuire, deoarece aceasta nu sunt niciun fel de reînoire a Lui.

Totuși, Lumina îmbrăcată în cele zece *Kelim* în *BYA* este doar Dumnezeuire și unitate, nemodificată deloc. Chiar și Lumina îmbrăcată în cel mai de jos *Kli* din *Asia* este Dumnezeuire completă fără niciun fel de schimbare. Asta pentru că Lumina însăși este una, și toate schimbările făcute în iluminarea ei sunt făcute de *Kelim*-urile *Sfirot*-urilor, care nu sunt Dumnezeuire. În general, ele sunt constituite din cele trei nuanțe de mai sus; în particular, au fost făcute numeroase schimbări ale acestor trei nuanțe.

28.Cu toate acestea, *Kelim*-urile celor zece *Sfirot de BYA* primesc cu siguranță fiecare mic element și detaliu al schimbărilor, fiindcă acolo este planul tuturor detaliilor care se vor desfășura în construirea reală a casei din *BYA*. Prin urmare, se consideră că *Kelim*-urile celor zece *Sfirot HB TM* din *BYA* primesc din viitoarele lor corespondente din *HB TM de Ațilut*, adică din planul de acolo.

Este așa fiindcă fiecare detaliu în execuție provine din fiecare detaliu din plan. Prin urmare, din această cauză numim *Kelim*-urile de *Ațilut* „alb”, cu toate că aceasta nu este deloc culoare.

Cu toate acestea, albul este sursa tuturor culorilor. Și la fel ca albul din cartea înțelepciunii, unde deși nu există în ea niciun fel de percepție de alb, iar albul din carte ne este lipsit de sens, el este încă subiectul întregii cărți a înțelepciunii. Asta pentru că el strălucește în jurul și în interiorul fiecărei litere, și dă fiecărei litere forma sa unică, și fiecărei permutări locul ei unic.

Și am putea spune contrariul, nu avem nicio percepție de roșu, verde, sau negru a substanței literelor, și tot ceea ce percepem și cunoaștem despre substanțele literelor cărții este numai prin albul din ele. Este așa, fiindcă prin iluminarea lui împrejurul fiecărei litere și în interiorul fiecărei litere, el crează forma în ele și aceste forme ne revelează nouă înțelepciunea cărții.

O putem compara cu cele zece *Sfirot de Ațilut*: chiar dacă ele se aseamănă cu culoarea albă, este imposibil să discernem ceva în ele, niciun număr și nicio schimbare precum e descrisă. Cu toate acestea, toate schimbările necesare, venite din cele zece *Kelim* ale *Sfirot*-urilor de *Ațilut* în iluminarea albului către *Lumile BYA*, care sunt cele trei culori ale substanțelor literelor, deși pentru sine, acolo nu sunt niciun fel de *Kelim*, fiindcă ea este complet albă. Este ca în alegoria albului din carte cu referire la literele și la permutările lor, când iluminarea lui în *BYA* face în ele *Kelim*.

29. După cum a fost explicat, veți vedea că „*Ticunim*” (Corectări) din Zohar împarte *Lumea de Ațilut* în trei judecăți – **El, Viața Lui și El Însuși** – deși este o simplă unitate acolo, și nu este nimic despre creaturi acolo. **El** se referă la Dumnezeu așa cum este ea în sine, și în care noi nu avem nicio percepție și nu putem percepe nicio esență, nici măcar a noastră, corporală (paragraful 12). **El Însuși** se referă la cele zece *Kelim HB TM* de acolo, pe care noi le-am asemănat cu albul din cartea înțelepciunii.

Chiar și un număr nu poate fi notat cu alb, atâta timp cât nu este nimeni acolo care să facă un număr, fiindcă totul este alb. Cu toate acestea, noi nu numai că le atribuim numere, dar multitudinea de schimbări care apar în *BYA*, și care sunt substanțele literelor, sunt găsite întâi în *Kelim HB TM* în *Ațilut* însuși.

Este comportamentul albului cel care dă toate formele literelor din carte, în timp ce el însuși, nu are nicio formă. De aceea, voi aflați că albul este divizat în nenumărate forme, cu toate că, el însuși nu are nicio formă. La fel, cele zece *Kelim*, sunt detaliate cu numeroase schimbări, în funcție de iluminarea lor în *BYA*, ca în planul executat în munca reală de construire a casei.

Astfel, toate aceste schimbări efectuate în *BYA*, sunt numai din iluminarea *Kelim*-urilor celor zece *Sfirot HB TM de Ațilut*. Iar multitudinea schimbărilor pe care le găsim în alb se referă la primirile în *BYA*. Și referitor la *Ațilut* în sine, este ca albul în și al lui însuși,

neimbrăcat în cerneală în litere; niciun număr și nimic nu este găsit în el. Astfel, am explicat în detaliu, pe Însuși, care înseamnă *Kelim*, care, în ele însele, sunt simplă unitate, ca și El.

30. Viața Lui se referă la Lumina care este îmbrăcată în alb, care înseamnă *Kelim*. Noi înțelegem această Lumină numai ca referire la sufletele care primesc de la *Ațilut*, și nu la Dumnezeu în sine. „El” înseamnă că, atunci când cele trei *Lumi BYA* se ridică la *Ațilut* cu sufletele oamenilor, Lumina pe care ele o primesc acolo, este considerată *Lumină de Hohma* numită „*Lumina de Haia*”.

Ea se referă la ceea ce noi numim acolo Lumină, „Viața Lui”. Este de asemenea înțelesul la ceea ce este scris în „*Ticunim*” în Zohar, și anume, El, Viața Lui, și El Însuși sunt una. Toate aceste trei judecăți sunt referitoare la primitori, unde El Însuși este iluminarea *Kelim*-urilor în locul *BYA*, sub *Parsa de Ațilut*, deoarece *Lumina de Ațilut* niciodată nu va merge sub *Parsa de Ațilut*, ci numai iluminarea *Kelim*-urilor. Categoria „Viața Lui” este iluminarea *Luminii de Ațilut* însăși, când *BYA* se ridică la *Ațilut*. Iar „El” se referă la esența Dumnezeirii, care este complet intangibilă.

„*Ticunim*” din Zohar spun că, deși noi primitorii ar trebui să judecăm aceste trei categorii în *Ațilut*, totuși, ele (*Ticunim* - corecții) se referă numai la receptori. Cu toate acestea, în ceea ce privește *Lumea de Ațilut* însăși, chiar și „El Însuși” este considerat „El”, însemnând esența Dumnezeirii. Din acest motiv, nu există niciun fel percepție în însăși *Lumea de Ațilut*. Acesta este înțelesul culorii alb, în care nu este nicio percepție pentru sine, și este cu totul o simplă unitate acolo.

31. Zohar descrie *Kelim HB TM* în *Ațilut* ca fiind crescătoare sau descrescătoare după acțiunile oamenilor. De asemenea găsim (Zohar, Bo, p 32b), „Israel....dă mânie și putere Creatorului”, ceea ce înseamnă că nu trebuie luat literal ca Dumnezeirea însăși, fiindcă nu pot fi niciun fel de schimbări în Dumnezeire, după cum e scris, „Eu, Domnul, nu mă schimb”

Și, deoarece Gândul Creației a fost să încante creaturile Sale, aceasta ne învață că El are o dorință de dăruire. Noi găsim în această lume că satisfacția dăruitorilor crește când primitorii de la El se înmulțesc și El dorește să se înmulțească primitorii (mecubalim). Astfel, în acest sens, noi spunem că *Luminile în Ațilut* cresc, când celor de jos le este dată dăruire de la *Ațilut*, sau spunem că ele îi hrănesc. În schimb, când nu există niciunul jos, demn să primească abundența Lui, Luminile se diminuează în acea măsură, însemnând că nu este nimeni care să primească de la ele.

32. Puteți compara asta cu o lumânare. Dacă tu luminezi o mie de lumânări de la ea, sau dacă nu luminezi niciuna, nu veți găsi că

asta cauzează vreo schimbare indusă în lumânarea însăși. Este tot la fel ca și cu *Adam HaRișon*: dacă el avea descendenți o mie de urmași ca noi azi, sau dacă nu avea niciun urmaș, asta nu ar fi indus nicio schimbare în *Adam HaRișon* în sine.

La fel, nu există nicio schimbare în *Lumea de Ațilut* în sine, fie că cei de jos primesc marea lui abundență sau nu primesc nimic. Măreția mai sus menționată există numai pentru cei de jos.

33. Atunci, de ce au trebuit autorii Zohar-ului să descrie toate aceste schimbări în *Lumea de Ațilut* însăși? Ei ar fi trebuit să vorbească explicit numai cu privire la primitorii în *BYA* și nu să vorbească atât de elaborat de *Ațilut*, forțându-ne să dăm răspunsuri.

Într-adevăr, există un secret foarte categoric aici: acesta este înțelesul la „și după adunarea profețiilor, eu am folosit asemănări” (Hosea 12). Adevărul este că e o voință Dumnezeiască aici, ca aceste asemănări, care acționează numai în sufletele primitorilor (mecubalim), să apară sufletelor că El Însuși participă în ele pentru o și mai mare ajungere a sufletelor.

Este ca un tată care se limitează pe sine în a arăta copilului său mic și drag o față a tristeții și o față a mulțumirii, chiar dacă nu există nici tristețe și nici mulțumire în el. El face asta doar ca să-și impresioneze copilul drag și să-i mărească înțelegerea, astfel încât să se joace cu el.

Numai când va crește va învăța și va ști că tot ceea ce a făcut tatăl său nu a fost deloc real ci doar s-a jucat cu el. Deci, aceasta este problema din fața noastră: toate aceste imagini și schimbări încep și se termină numai cu impresia sufletelor. Cu toate acestea, prin dorința lui Dumnezeu ele apar ca și cum ar fi El Însuși. El face asta, pentru a intensifica și a extinde ajungerea sufletelor în cea mai mare măsură, în conformitate cu Gândul Creației, pentru plăcerea creaturilor Sale.

34. Să nu vă surprindă că găsiți de asemenea, o astfel de conduită și în percepția noastră corporală. Să luăm de exemplu simțul văzului la noi: vedem o lume largă în fața noastră minunat umplută. Dar de fapt, vedem totul numai în propriul nostru interior. Cu alte cuvinte, există un soi de mașină fotografică în creierul mic care ilustrează tot ce vedem noi și nimic din afara noastră

Pentru asta, El a făcut pentru noi, în interiorul nostru, un fel de oglindă lustruită care inversează tot ceea ce este văzut acolo, astfel încât noi să vedem imaginea în afara creierului nostru, în fața noastră. Astfel că, ceea ce vedem în fața noastră nu este un lucru real. Cu toate acestea, ar trebui să fim foarte recunoscători Providenței Lui pentru că a creat această oglindă lustruită în creierele noastre

permițându-ne să vedem și să percepem totul în afara noastră. A făcut așa, pentru că prin asta El ne-a dat nouă puterea să percepem totul cu înțelegere clară și ajungere, și să măsurăm totul din interior și din exterior.

Fără el, noi am pierde mult din percepția noastră. Același lucru este valabil și cu dorința Dumnezeiască, referitoare la percepția Dumnezeirii. Chiar dacă toate aceste schimbări se desfășoară în interiorul sufletelor primitorilor (*mecubalim*)¹, ei văd cu toate acestea totul în Dăruitorul Însuși, fiindcă numai în acest mod sunt ei răsplătiți cu toate percepțiile și cu toate plăcerile în Gândul Creației.

Și voi puteți deduce asta din parabola de mai sus. Chiar dacă noi vedem totul ca fiind real în fața noastră, fiecare om rezonabil știe cu siguranță că tot ceea ce vedem este numai în interiorul propriului nostru creier.

La fel sunt sufletele: cu toate că ele văd toate imaginile în Dăruitor, ele nu au totuși niciun dubiu că toate sunt doar în interiorul lor propriu, și nicidecum în Dăruitor.

35. Deoarece aceste probleme sunt centrul lumii, și eu mă tem că examinătorul va greși în perceperea lor, merită pentru mine să mă străduiesc mai departe și să aduc cuvintele de aur ale Zohar-ului însuși în această problemă (*Parașat Bo*, paragraful 215), și să le interpretez cu cea mai mare pricepere a mea: „Unul poate să întrebe, 'este scris în Tora, <pentru că nu ați văzut niciun fel de formă>. De aceea, cum putem descrie nume și *Sfirot* în El?' Și va răspunde: 'am văzut aceste forme, ca în cuvintele <și asemănarea Domnului iată vede el>'”

Asta înseamnă că *Sfira Malhut*, unde toate sufletele și cuvintele sunt înrădăcinate, deoarece ea este rădăcina la toate *Kelim*, după felul „aceia care primesc de la ea și trebuie să dobândească *Kelim* de la ea”, ea este considerată o asemănare pentru ei. Prin urmare, este spus despre ea „și asemănarea Domnului iată vede el”.

Chiar această asemănare, pe care noi o numim în *Sfira Malhut*, nu este la locul ei referitor la ea însăși, ci numai când *Lumina de Malhut* coboară și se întinde peste oameni. Atunci le apare lor, la toți și la fiecare, în funcție de propria lor aparență, viziune, și imaginație, adică numai la primitori (*mecubalim*) și deloc în *Sfira Malhut* însăși.

¹ Primitor = *mecubal* - „*mecubal* este omul care alege să caute răspunsurile la întrebările fundamentale ale existenței cu ajutorul învățaturii adevărate, după scrieri cabalistice autentice, și își deschide în el un al șaselea simț suplimentar, spiritual, care îi permite să vadă și să simtă în formă palpabilă sistemul de forțe ascunse care operează în realitate - Michael Laitman

Acesta este înțelesul la „și după adunarea profeților, eu am folosit asemănări”. Fiindcă din cauza asta le spune Creatorul :”cu toate că mă manifest în formele voasatre, în viziune și în imaginație, totuși, 'cu cine atunci Mă veți asemena ca Eu să vreau să Îi fiu egal?’” De fapt, înainte, Creatorul a creat o asemănare (o similitudine) în lume, și înainte El a făcut o formă, Creatorul a fost unic, fără formă și fără imagine.

Și acela care Îl atinge acolo, înainte de gradul *Bria*, care este *Bina*, unde El este dincolo de orice similitudine, este interzis să Îi atribuie o formă sau o imagine în lume, nici în litera *Hey* (ה) și nici în litera *Yod* (י), și nici măcar să-L numească după numele sfânt *HaVaYaH*, sau prin orice altă literă sau punct.

Acesta este înțelesul versetului „pentru că tu nu ai văzut niciun fel de formă”. Cu alte cuvinte, versetul „pentru că tu nu ai văzut niciun fel de formă”, se referă la acela care este recompensat cu ajungerea la El peste gradul *Bria*, care este *Bina*. Aceasta pentru că nu există niciun fel de formă sau imaginație în cele două *Sfirot Keter* și *Hohma*, însemnând *Kelim* și granițe (paragraful 18). *Kelim* (vasele) încep de la *Sfira Bina* în jos.

Acesta este motivul pentru care toate implicațiile în litere, în puncte, sau în numele sfinte sunt numai de la *Bina* în jos. Ele de asemenea nu sunt în locul *Sfirot*-urilor în sine, ci numai cu referire la primitori, ca în cazul *Sfira Malhut*.

36. Pare să fie o contradicție în cuvintele lor: întâi spun că formele se extind la primitori numai din *Sfira Malhut*, iar aici spun că formele se extind la primitori din *Bria* în jos, adică din *Bina* în jos. Chestiunea este că, într-adevăr, forma și asemănarea se extind de la *Bhinat Dalet*, care este *Malhut*. De la ea, *Kelim*-urile se extind la locurile primitoarelor, și nimic din primele nouă *Sfirot* care sunt *Keter*, *Hohma*, *Bina*, și *Tiferet*.

Cu toate acestea, asocierea lui *Midat haRahamim* (Măsura Milei) cu *Din* (Judecată) a fost făcută în *Lumea de Ticun* (Corecție). Aceasta ridică *Sfira de Malhut*, considerată *Midat haDin* (Măsura Judecății), și o aduce în *Sfira Bina* considerată *Midat haRahamim*.

Așa că, din acel moment, *Kelim*-urile de *Malhut* au devenit înrădăcinate în *Sfira Bina*, după cum spune el aici. Din acest motiv, Zohar-ul începe să vorbească de rădăcina reală a imaginilor, care sunt *Kelim*-urile. El spune că ele sunt în *Malhut*, iar apoi se spune că sunt în *Bria*, din cauza asocierii făcute pentru corectarea lumii.

Înțelepții noștri spun de asemenea, „la început, Creatorul a creat lumea în *Midat haDin* (Măsura Judecării), El a văzut că lumea nu poate exista, El a asociat *Midat haRahamim* (Măsura Milei) cu ea”. De știut că cele zace *Sfirot KHBTM* au numeroase apelative în Cartea Zohar în conformitate cu funcțiile lor multiple.

Când ele au fost numite *Keter, Atilut, Bria, Yețira, și Asia*, funcția lor era să distingă între *Kelim*-urile anterioare numite *Keter și Atilut*, însemnând *Keter și Hohma*, și *Kelim*-urile posterioare numite *Bria, Yețira, Asia*, însemnând *Bina, Tiferet și Malhut*. Această categorisire a apărut în ele din asocierea lui *Midat haDin* cu *Midat haRahamim*.

Zohar dorește să strecoare noțiunea de asociere a lui *Malhut* cu *Bina*. De aceea, Zohar-ul numește *Sfira Bina* cu numele de *Bria*. Este așa fiindcă înaintea asocierii, nu era nicio imagine sau formă în *Bina*, nici măcar cu referire la primitori, ci numai în *Malhut*.

37.El continuă acolo: După ce el a făcut acea formă de *Mercava* (transport) a lui *Adam De Sus*, el a coborât și a îmbrăcat acolo. Este numită în el în forma celor patru litere *HaVaYaH* (יהוה) însemnând cele zece *Sfirot KHBTM*. Este așa fiindcă *Vârful lui Yod* este *Keter*, *Yod* (י) este *Hohma*, *Hey* (ה) este *Bina*, *Vav* (ו) este *Tiferet* iar ultimul *Hey* (ה) este *Malhut*. Este așa fiindcă ei Îl vor atinge pe El prin calitățile Lui, adică prin *Sfirot*, în fiecare calitate din El.

38.Explicarea faptului: Din *Bria* mai departe, însemnând din *Bina*, după ce aceasta a fost asociată cu *Midat haDin*, care este *Malhut*, similitudinea și formele se extind la primitori, care sunt sufletele. Încă nu este în locul ei propriu, ci numai în locul primitorilor.

El spune că în acel timp el a făcut forma de *Mercava* de la *Adam De Sus*, și a coborât și a îmbrăcat în forma acestui *Adam*. Cu alte cuvinte, întreaga formă de *Adam*, în cele 613 *Kelim* ale lui, se extinde de la *Kelim*-urile sufletului, fiindcă sufletul are 613 *Kelim*, numite 248 de organe și 365 de tendoane spirituale, divizate în cinci divizii în funcție de cele patru litere *HaVaYaH*:

- *Vârful lui Yod*, capul literei, este considerat *Keter*
- De la *Pe* (Gură) la *Haze* (Piept) este *Hohma*
- De la *Haze* (Piept) la *Tabur* (Ombilic) este *Bina*
- De la *Tabur* (Ombilic) la *Sium Raglin* (Sfârșitul picioarelor) sunt două *Sfirot, Tiferet și Malhut*

În plus, Tora, ca ansamblu, este considerată *Parțuf Adam* (*Fața lui Adam*), referindu-se la 248 de *Mițvot* (Porunci) pozitive, corespunzând la 248 de organe, și 365 de *Mițvot* negative, corespunzând la tendoane. Ea (Tora) conține cinci diviziuni, care sunt cinci

cărți ale lui Moise, numite „Imaginea de *Mercava de Adam De Sus*” însemnând *Adam de Bria*, care este *Bina*, de la care *Kelim*-urile încep să se extindă în locul cu suflete.

Acesta este numit „*Adam De Sus*” fiindcă mai sunt trei categorii de *Adam* în *Sfirot*: *Adam de Bria*, *Adam de Yețira*, și *Adam de Asia*. În *Keter* și *Hohma*, oricum nu este nicio similitudine, care să poată fi numită de vreo literă sau punct, sau de cele patru litere *HaVaYaH*. Deoarece aici este vorba de *Lumea de Bria*, se face precizarea spunându-se *Adam De Sus*.

În același timp, voi trebuie să vă amintiți tot timpul cuvintele Zohar-ului, că aceste imagini nu sunt în locul *Sfirot*-urilor *Bina*, *Tiferet* și *Malhut* ci numai în locul primitorilor. Așa că, aceste *Sfirot* distribuie aceste *Kelim* și *Levușim* (Îmbrăcăminte) astfel ca sufletele să poată să-L atingă prin Lumina care se extinde la ele prin măsură și limită, în funcție de cele 613 organe ale lor. Din acest motiv, noi numim dăruitorii cu numele de „*Adam*”, și pentru că ele sunt doar în forma de culoare albă (paragraful 8).

39. Nu ar trebui să fie o încurcătură pentru voi fiindcă cele patru litere *HaVaYaH* și vârful lui *Yod*, sunt cinci *Kelim*, fiindcă *Kelim*-urile sunt numite totdeauna „litere”, și ele sunt cele cinci *Sfirot KHBTM*. De aceea, este clar că sunt *Kelim* în *Keter* și *Hohma*, și sunt presupuse de vârful lui *Yod* (י) și de *Yod* din *HaVaYaH* (יהוה).

Chestiunea este că similitudinile și atributele despre care se vorbește, și care sunt *Kelim*, încep din *Bria* în jos, însemnând doar cele trei *Sfirot Bina*, *Tiferet* și *Malhut*, și nu din *Keter* și *Hohma*, adică din perspectiva esenței *Sfirot*-urilor.

Încă, este știut că *Sfirot*-urile sunt integrate una în alta. Sunt zece *Sfirot KHBTM* în *Keter*, sunt *KHBTM* în *Hohma*, *KHBTM* în *Bina* și de asemenea, *KHBTM* în *Tiferet* și respectiv în *Malhut*.

Rezultă că, voi găsiți că cele trei *Sfirot Bina*, *Tiferet* și *Malhut*, de unde vin *Kelim*-urile, sunt găsite în fiecare din cele cinci *Sfirot KHBTM*. Acum vedeți că *Vârful lui Yod*, care înseamnă *Kli(vas) de Keter*, indică faptul că *Bina* și *TM* sunt încorporate în *Keter*.

Yod de HaVaYaH, care este *Kli de Hohma*, indică *Bina* și *TM* încorporate în *Hohma*. Așadar, *Keter* și *Hohma* încorporate chiar și în *Bina* și *ZON* nu au *Kelim*, iar în *Bina* și *TM* încorporate chiar în *Keter* și *Hohma*, ele sunt *Kelim* (vase).

Referitor la aceasta, într-adevăr sunt cinci categorii în *Adam*. *Bina* și *TM* distribuite în toate cele cinci *Sfirot* sub forma de *Mercava*

(transport) a lui Adam. Din acest motiv este Adam în categoria lui Keter, numit Adam Kadmon, și este Adam în categoria lui Hohma, numit „Adam de Ațilut”. Mai este Adam în categoria lui Bina, numit „Adam de Bria”, Adam în categoria lui Tiferet, numit „Adam de Yețira”, și Adam din categoria lui Malhut, numit „Adam de Asia”.

40. El s-a numit pe Sine, *El, Elokim, Șadai, Țvaot și Ekie*, astfel ca fiecare calitate din El să poată fi cunoscută. Cele zece nume din Tora care nu trebuie să fie șterse se referă la cele zece *Sfirot*, după cum e scris în Zohar (Vaicra, paragraful 168):

- *Sfira Keter* este numită *Ekie*;
- *Sfira Hohma* este numită *Koh*
- *Sfira Bina* este numită *HaVaYaH* (punctată *Elokim*);
- *Sfira Hesed* este numită *Kel*;
- *Sfira Gvura* este numită *Elokim*;
- *Sfira Tiferet* este numită *HaVaYaH*
- Cele două *Sfirot Nețah* și *Hod* sunt numite *Țvaot*;
- *Sfira Yesod* este numită *El Hai*;
- *Sfira Malhut* este numită *Adonai*.

41. Dacă Lumina Lui nu s-ar fi extins peste toate creațiile prin similitudinea îmbrăcată în aceste *Sfirot* sfinte, cum ar fi venit creaturile să-L cunoască pe El? Și cum ar fi putut să țină versetul: „Întreg pământul este plin de gloria Lui”? Cu alte cuvinte, prin asta se explică dorința Dumnezeiască de a apărea sufletelor ca și cum toate aceste schimbări în *Sfirot*, sunt în El. Este așa, ca să dea sufletelor loc pentru cunoaștere suficientă și ajungere la El, pentru ca după aceea, versetul „întreg pământul este plin de gloria Lui” să devină realitate.

42. Însă, vai de cel care atribuie orice fel de măsură Lui, care poate să spună că există vreo măsură în El pentru El Însuși, chiar și în aceste măsuri spirituale, după care El apare sufletelor. Și asta cu atât mai mult în măsurile corporale ale naturii umane care sunt făcute din praf și sunt trecătoare și fără valoare.

După cum am spus mai sus, chiar dacă este dorință Dumnezeiască, ca sufletele să vadă că schimbările în ele sunt în Dăruitor, ar trebui totuși să fie clar pentru suflete că nu există niciun fel de schimbare și măsură în El de vreun fel. Este numai dorință Dumnezeiască, ca ele să-și imagineze așa, după cum este scris, „și după adunarea profeților, eu am folosit asemănări” (Hosea 12”).

Și dacă vor greși în asta, vai lor, pentru că ei vor pierde imediat abundența Dumnezeiască. Și este mai mult de atât pentru nebunii care îi atribuie Lui unele incidente trecătoare, fără valoare, incidente pământești.